

[Indenrigsministeren]

hold til kommunerne og det ligningsmæssige behov i forhold til de små virksomheder er meget varieret, og det er meget mere nuanceret, end det umiddelbart lyder.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 168:

Forslag til lov om ændring af lov om beskattning til kommunerne af faste ejendomme. (Ejendomme, der periodevis anvendes til dækningsafgiftspligtigt formål, morarenteberegning og rentegodtgørelse ved tilbagebetaling af ejendomsskat).

Af indenrigsministeren (Enggaard).
(Fremsat 15/1 87).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Bakholt (S):

Da mit partis ordfører i denne sag, hr. Stavad, ikke kan være til stede, skal jeg knytte nogle bemærkninger til lovforslaget.

Indenrigsministerens forslag åbner mulighed for, at der kun skal betales delvis dækningsafgift, hvis samme ejendom bruges til flere formål, der ikke alle er dækningsafgiftspligtige. Det lyder rimeligt.

Derimod undrer det os, at man bruger forskellige systemer, alt efter om de forskellige formål opdeles på flere tidsperioder eller samme ejendom arealmæssigt er opdelt og bruges til flere formål.

Forudsætningen for, at en ejendom pålægges dækningsafgift, er, at mindst halvdelen af ejendommens areal anvendes til afgiftspligtigt formål. De lempelser, som ministeren nu

foreslår, kan derimod betyde en lempelse på op til 75 pct. af afgiften, hvis ejendommen bruges til flere forskellige formål i løbet af året.

Det må være fornuftigt at overveje, om ikke man kan bruge samme system for blandede ejendomme, som ministeren nu foreslår. Det kan også kompensere kommunerne for en mistet indtægt.

De øvrige ændringer, som ministeren foreslår, kan Socialdemokratiet tilslutte sig, da det betyder en forenkling og ikke indeholder problemer, så vidt vi kan overskue det.

Karen Højte Jensen (KF):

Det vil som foreslået være rimeligt og her til også en forenkling, at morarenterne er ens for samtlige restancer, der vedrører de forskellige fordringer, der opkræves over ejendomsskattebilletten, uanset om det drejer sig om selve ejendomsskatten eller betaling for gas, varme og andre ting.

Vi kan tilslutte os, at 1 pct.-satsen bliver ens for samtlige restancer. Vi kan også gå ind for, at rentesatsen bliver ens, både når borgeren skal betale morarenter vedrørende ovennævnte forhold, og når borgeren skal have rentegodtgørelse for for meget betalt ejendomsskat.

Herudover foreslår indenrigsministeren at ændre de gældende regler for betaling af dækningsafgift, således at eksempelvis hoteller, der i perioder driver kursusvirksomhed, lettes for en del af dækningsafgiften. Det finder vi er et skridt ad den rigtige vej.

Vi kan tilslutte os lovforslaget.

Svend Heiselberg (V):

Lovforslaget er i det væsentlige en forenkling for kommunerne ved at gøre morarenten ens for alle. Der er også taget et rimeligt hensyn, hvis en borger skal have godtgørelse i forbindelse med vurderingen eller skattebeholdningen.

Altså kan Venstre støtte dette forenklingsovforslag.

Agerschou (SF):

Vi er enige i lovforslaget bortset fra den del, der handler om, at der kun skal svares delvis dækningsafgift af ejendomme, hvis drift veksler mellem anvendelse til afgiftspligtigt og ikkeafgiftspligtigt formål. Det er

[Agerschou]

måske rimeligt nok, men det lyder meget kompliceret og meget uadministrerbart, så det har vi vedtaget i SFs folketingsgruppe at vi vil spekulere lidt nærmere over.

Dagmar Mørk Jensen (RV):

På den radikale ordførers, hr. Ole Vig Jensens, vegne skal jeg tilslutte mig forslaget.

Det har hidtil været sådan, at dækningsafgiftspligtige ejendomme kun skulle kunne komme til at betale efter en opdeling af, hvor stor en del af ejendommen der blev anvendt til et afgiftspligtigt formål. Nu foreslås det, at man også skal kunne opdele efter den del af året, hvor anvendelse sker.

Under forudsætning af, at forslagets gennemførelse ikke skaber urimelige administrative vanskeligheder, finder vi det acceptabelt.

I fortsættelse heraf finder vi det udmærket at gennemføre en forenkling af rentebestemmelserne.

Poulsgaard (FP):

Jeg har siddet herinde i mange år. Det kan godt ske, at det er mig, det er smuttet for, men jeg synes faktisk, det er første gang, jeg har stået med et lovforslag, der er fremsat af indenrigsminister Enggaard, men hvor den skriftlige fremsættelse er af ministeren for skatter og afgifter. Nå, jeg forstår, det er en trykfejl! All right.

Men det er nu også en mindre ting.

Ligesom SF har vi haft problemer med dette lovforslag, for vi mener, det trækker i den rigtige retning, men vi kan godt se, at det kan medføre nogle administrationsproblemer. Men foreløbig er vi i hvert fald positivt stemt over for lovforslaget.

Indenrigsministeren (Enggaard):

Jeg kan over for hr. Poulsgaard bekræfte, at det er en trykfejl, når skatteministeren står som den, der fremsætter dette forslag. Jeg beklager.

I forslagets undertitel bruger man ordet morarenteberegning. Det er ikke, fordi jeg er tilhænger af fremmedord, men det er nu engang det tekniske udtryk, som dækker rente ved forsinket betaling.

Hovedtemaet i lovforslaget er jo nemlig, at man ønsker at forenkle kommunernes beregning af morarenter ved restancer på ejendomsskat.

De regler, der gælder i dag, har givet problemer, fordi kommunerne opkræver flere forskellige slags fordringer over ejendomsskattebilletten. Der kan være forskellige regler for beregning af morarenter af disse fordringer, og det komplicerer beregningen.

For selve ejendomsskatternes vedkommende er det udtrykkelig bestemt i den kommunale ejendomsskattelov, at der ved forsinket betaling af ejendomsskatter kan opkræves en morarente på 1 pct. pr. påbegyndt måned, der betales for sent. Derimod gælder der f.eks. ikke særlige regler om morarenteberegning for krav, der vedrører leverancer af gas, varme og kloak. Morarenten skal derfor beregnes efter de generelle regler i lov om rente ved forsinket betaling, og efter denne lov er satsen på årsbasis diskontoen plus 6 pct., hvilket for tiden giver i alt 13 pct.

Meningen med lovforslaget er at løse den komplikation, som det giver at have to sæt regler. Det sker med en regel om, at beregningen af morarenter for krav af den slags, jeg har nævnt, skal ske efter ejendomsskatteovens morarenteregulering, altså 1 pct. pr. påbegyndt måned, når disse krav opkræves over ejendomsskattebilletten.

Herved vil der normalt komme til at gælde samme morarenteregulering for alle de krav, der opkræves over ejendomsskattebilletten. Det betyder, at beregningen kan ske med én sats for det samlede restancebeløb på ejendomsskattebilletten, og det giver altså en enklere beregning end efter de gældende regler.

Lovforslaget indeholder også en ændring af en anden rente. Det drejer sig om en regel i ejendomsskatteoven, der siger, at skatteydere skal have en rentegodtgørelse på 5 pct. p.a. i tilfælde, hvor de skal have tilbagebetalt ejendomsskatter; det kan f.eks. skyldes, at de har fået medhold i en klage over, at deres grundværdi er ansat for højt, og det vil utvivlsomt gælde en række familier. Efter forslaget sker der en revision af renten på 5 pct., så den bliver forhøjet til 1 pct. pr. påbegyndt måned, altså samme sats, som gælder ved beregningen af morarenter.

Endelig er der en regel i forslaget, der vedrører de særlige regler om dækningsafgifter af forretnings ejendomme. Det er jo regler, som kun benyttes i en del af kommunerne, men jeg har fundet det rimeligt, at man dér, hvor der er tale om ejendomme, som har en sådan forskellig anvendelse i årets løb, kan

[Indenrigsministeren]

finde udvej for at fritage ejendomme for dækningsafgift i de perioder, hvor anvendelsesformen ikke er omfattet af pligten til at betale dækningsafgift. Det vil nok typisk være kursus ejendomme, som opfylder deres hovedformål i vintermånederne, men som i et par sommermåneder har en hotelvirksomhed, og hvor man efter de lidt stive regler i dag skulle betale dækningsafgift gennem hele året. Det vil altså give mulighed for en mere fleksibel anvendelse af sådanne ejendomme, i hvert fald uden skattemæssige konsekvenser fuldt ud.

Hermed sluttede forhandlingen

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling

vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at også dette lovforslag henvises til kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 139:

Forslag til lov om ændring af ligningsloven. (Forhøjelse af formuenedslagsprocenten for fysiske erhvervsaktiver).

Af Bernhard Baunsgaard (RV) m.fl.
(Fremsat 17/12 86).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Det foreliggende forslag, som hr. Bernhard Baunsgaard m.fl. har fremsat, går ud på at forhøje formuenedslaget for fysiske erhvervsaktiver fra 30 til 40 pct. Forslaget har sin baggrund i, at fast ejendom er steget meget kraftigt fra 17. til 18. alm. vurdering, og at fast ejendom, herunder erhvervs ejendomme, derfor indgår med meget større vægt end før i den skattepligtige formue. For delvis at neutralisere denne stigning er formuened-

slagsprocenten foreslået hævet fra 30 til 40 pct.

Lad mig straks slå fast, at jeg naturligvis kan støtte forslaget, som der også er perspektiver i. En gennemførelse af det vil betyde en skattelettelse på omkring 50 mill. kr. for de selvstændige erhvervsdrivende. Dette er til gavn for konkurrenceevnen og dermed for beskæftigelsen og for betalingsbalancen.

Det er imidlertid langt fra tilstrækkeligt til at afbøde de skadelige virkninger, formueskatten har. Formuebeskatningen er efter regeringens opfattelse grundlæggende en dårlig beskatningsform. Det skyldes, at formue jo ikke i sig selv er udtryk for skatteevne; det er derimod afkastet af formuen, og det er også derfor, at det er afkastet, som bør beskattes.

Jeg er på den anden side ikke i tvivl om, at formueskatten desværre lever i bedste velgående på grund af den misforståede opfattelse, at man derigennem, som det er blevet sagt, får ram på de rige. Jeg mener, at det, man først og fremmest får ram på med formueskatten, er opsparings- og investeringslysten. Stadig flere skattepligtige inddrages under formuebeskatningen, og provenuet er steget markant. Der er således fra 1982 til 1986 sket en fordobling af antallet af formueskatteydere, ligesom provenuet er fordoblet.

Jeg synes, det er uheldigt, at vi kan konstatere en så voldsom vækst i antallet af skattepligtige, der skal betale formueskat. Jeg synes især, det er uheldigt, når man ser på, hvad årsagerne til denne vækst er. F.eks. er en stor del af forklaringen, at ejendomsværdierne er steget kraftigt såvel ved de almindelige vurderinger som ved årsreguleringerne. En stigning i ejendomsværdien er som bekendt ikke udtryk for, at den enkelte husejer får en større skatteevne. Derimod betyder formueskatten, at de pågældende får et likviditetsproblem med at betale skatten – man kan nu engang ikke betale formueskatten ved hjælp af mursten.

Min kritiske holdning til formueskatten skyldes dog først og fremmest, at den i alvorlig grad bremser vore virksomheders vækst og konsolidering. Det gælder i særlig grad de virksomheder, der forsøger at konsolidere sig ved opbygning af en egenkapital. Netop en vis egenkapitel er jo betingelsen for, at virksomheder kan få lån til finansiering af